

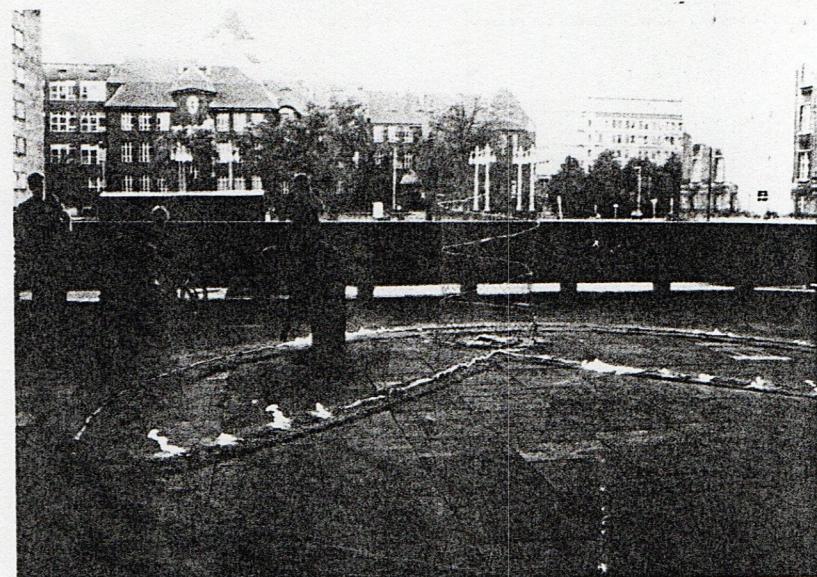
S Y M B O L Y TŘÍ GENERACÍ

v Malovaném domě v Třebíči

V červenci byla v Polsku v Katovicích pod tímto názvem otevřena výstava dvaceti umělců. Výstavy se zúčastnili nejen umělci z České republiky, ale i čtyři čeští umělci trvale žijící v zahraničí a jedna Němka. Byli to Daniel Balabán, Pavel Carlsbader, Uta Dora, Blahoslav Rozbořil, Josef Hampl, Tomáš Haleš, Lubomír Jarcovák, Zbyněk Janáček, Petr Lysáček, Jiří Surůvka, Svatopluk Klimeš, Lubomír Kressa, Jana Křížová, Ondřej Michálek, Eduard Ovčáček, Aleš Rezler, Ivo Sedláček, Quido Sen a Rudolf Valenta. Tato reprezentativní výstava českých výtvarných umělců byla svým rozsahem první velkou akcí po listopadu 1989 v Polsku. Z výtvarných medii byly na výstavě zastoupeny malby, plastiky, grafiky, kresby, instalace a při zahájení byly provedeny tři performance. V těchto dnech se uskutečnila repriza Symbolů tří generací v Malovaném domě v Třebíči. Vzhledem k nevelkým prostorovým možnostem Malovaného domu byl soubor podstatně redukován. Přesto, že počet exponátů byl asi o dvě třetiny zůžen, koncepce instalace výstavy v historických prostorách Malovaného domu v Třebíči získala na intenzitě, takže ji lze hodnotit jako velmi zdařilou. Při zahájení výstavy provedl dnes již známý performancem Petr Lysáček a Jiří Surůvka performance, která tak trochu svojí intenzitou vyrazila dech místním divákům, takže vernisáž se stala netradičním zážitkem. Je třeba ještě říci, že jednotlivé umělce nespojuje žádný konkrétní program. Název výstavy by mohl evokovat jakousi kontinuitu, navazování či sounáležitost zastoupených generací. Je to jen zdánlivý dojem. Nic určitého a programového zde nikoho nespojuje. Starší generace cítí více princip genese než negace předchozích výtvarných tendencí. Znaky, symboly, archetypy, ikonografie současné generace jsou více zašifrovanější, neurčitější, i když tvarově souvisí s minulostí, jejich interpretace je složitější. Výstava nesleduje monolitní názorovou čistotu a jednolití směrování. Spiše opak je pravdou a dá se říci, že každý zúčastněný umělec je tu sám za sebe a nese svoji kůži na trh zeza samostatně v této ničím nevymezene konkfrontaci.

Na závěr této krátké úvahy chci říci, že mám pocit, že je zde převážně rehabilitována nová obrazotvornost a kreativnost, která opět poskytuje bezprostřední radost ze svobodného tvůrčího činu a lze jednoznačně konstatovat, že překonává nudu předcházejících již rozmělněných výtvarných doktrín moderního umění.

Eduard Ovčáček

Svatopluk Klimeš, jedna z akcí na zahájení výstavy *Symboly tří generací* v polských Katowicích, 1994, foto E. Ovčáček.

Pohled do instalace výstavy *Symboly tří generací* v Malovaném domě v Třebíči, v popředu objekt Jany Křížové, foto L. Stavjaník.